

Haberler > Yazarlar > Ertuğrul ÖZKÖK > Bir hayalin sonunu ilan eden fotoğraf

Ertuğrul Özkök

Bir hayalin sonunu ilan eden fotoğraf

29 Kasım 2016

Yazdır Yazı Tipi

BU fotoğraf, 3 hafta önce Suriye'nin başkenti Şam'da çekildi...

Fotoğrafı çeken, Batılı bir gazetenin fotoğrafçısı...

Çekildiği yer, "Emevi Camisi"...

Bundan tam 4 yıl önce, 5 Eylül 2012 günü, Ankara bu cami ile ilgili şöyle diyordu:

"İnşallah biz en kısa zamanda Şam'a gidecek, oradaki kardeşlerimizle muhabbetle kucaklaşacağız.

O gün de yakın. İnşallah Selahaddin Eyyubi'nin kabri başında Fatiha okuyacak, Emevi Camisi'nde namazımızı da kılacağız."

Maalesef işler öyle gitmedi...

Önceki gün itibariyle Şam'ın Emevi Camisi'ndeki durum bu fotoğraftaki gibiydi.

Esad hâlâ koltuğunda oturuyordu ve rejime bağlı gençler Emevi Camisi'nin önünde böyle oturuyorlardı.

Bize çok daha yakın Halep'te ise durum artık tamamen değişmişti.

Rejim kuvvetleri, şehrin muhaliflerin elindeki bölgesini tamamen ele geçirmek için son taarruzu başlatmış ve 30 kilometrekarelik bir yeri daha almıştı.

TRT World dünkü yayınlarında, muhaliflere dayanarak "Halep bu savaşın sonu değil" mesajını veriyordu.

Ama biz Türkler bilelim ki, hem Suriye'ye, hem bize, hem dünyaya, hem İslam âlemine çok büyük zararlar veren bu savaş artık sona doğru gitmektedir.

Halep'in o küçük bölgesi, bugün muhalifler denilen kesimin elindeki son "kentsel bölgedir"...

Ve Türk halkına hâlâ söylenmeyen gerçek de şudur:

Bugün Suriye nüfusunun yüzde 75'inden fazla bölümü, Esad'ın kontrolündeki bölgede yaşamaktadır.

Emevi Camisi'ndeki bu fotoğraf, Ahmet Davutoğlu'nun "Büyük Osmanlı hayalinin" çöküşüdür.

Ve bilelim ki bu hayal Türkiye'ye çok pahalıya patlamıştır.

Bundan sonra yapmamız gereken tek şey, daha fazla insani dramın yaşanmamasına katkıda bulunacak bir politikadır.

KENDİNİZİ BU KÜRT AİLENİN YERİNE KOYUN VE DÜŞÜNÜN

SELAHATTİN Demirtaş'ın eşi Başak Demirtaş o geceyi anlatıyor:

"Gece saat 01.20'de komşuların telefonu ile uyandık. Eşimi uyandırdım, 'Polisler geldi' dedim."

Devam ediyor:

"Kapı zili çalındı. 'Kim o' dedim. 'Tebliğat iletmeye geldik' dediler..."

Sayın AKİF BEKİ, Sayın ÖZGÜR BEKİ, Sayın İSKENDER BEKİ.

Muhafazakârlar, sekülerler, milliyetçiler, liberaller...

Lütfen elinizi vicdanınıza koyun. Bir soluk alın...

Bir dakika için, kendinizi o insanların yerine koymaya çalışın.

Kürt siyasetçisisiniz...

Geçmişinizde, hafıza kartlarınızda Musa Anter olayları var...

Resmi, gayriresmi bütün tarihlerinizde, bir gece evinden alınıp götürülüp de hiç geri gelmeyenler var...

Ve kapınız gece yarısından sonra 01.20'de çalınıyor...

Ne hissederdiniz Allah aşkına...

Benim de eleştirilerim var Demirtaş'a...

Bırakın onları bir an için kenara...

Sorun kendi kendinize... "Bir tebligat niye gece yarısı saat 01.20'de gönderilir..."

SEVGİLİ AKİF VE İSKENDER O DEDİĞİNİZ OLSA OLSA 'DEVLET MÜSAMERESİ' OLUR

KÖŞE komşum Akif Beki, Devlet Tiyatroları'na sardırıldı...

Konu "Niye 15 Temmuz oyunu sahneye konmuyor"...

Onun yazısından öğrendim ki kitaplarını çok sevdiğim İskender Pala bir de oyun yazmış ve Devlet Tiyatroları'nın repertuvarına alıp oynamasını bekliyormuş.

Şimdiden söyleyeyim.

O, bir "Devlet Tiyatrosu oyunu" değil, olsa olsa "temsili dostlar" ve "temsili düşman" güçleri ile oynanan bir "devlet müsameresi" olur...

Haa bir de temsili düşman FETÖ'yü oynayacak aktör bulabilir misiniz bilmem.

İki gün sonra, ya sokakta döverler ya da FETÖ'cülükten içeri atarlar adamcağızı...

ÖNÜMÜZDEKİ GÜNLERDE KAFA KARIŞTIRIP BUGÜNÜ UNUTTURACAK YAZILAR

Kitabını Türkiye’de ilk okuyan veya yazan insanlardan biri olduğum halde filmini seyretmeyi reddettiğim “Grinin 50 Tonu”nu seyredince neler hissettim?

Dünyanın en romantik filmi ile en pervers cinsel ilişkisini anlatan iki ayrı filmi aynı anda düşünmek insanda nasıl bir etki yapıyor?

47 yıl önce okuduğum “Z” kitabının yeni baskısını okurken kim aklıma geldi ve ağladım.

1996’da “örgüt itirafçısı” olan “kafası karışık kadın” Ece Temelkuran, hayalet savcıya neler itiraf etmişti?

Küçük İskender’e göre “2000 kuşağı şairleri” neden birdenbire ortadan kayboldu?

VAY CANINA 'TOP GUN'IN ÜZERİNDEN 30 YIL GEÇMİŞ

OYSA daha dün gibi geliyor bana...

O F-15’lerin arkasındaki iki kızıl yuvarlağı sanki dün seyretmişiz...

Berlin, filmin harika şarkısı “Take My Breath Away”i sanki daha bugün söylüyormuş gibi geliyor.

Geriye döndüm bir baktım ki, “Top Gun”la birlikte şu harika filmlerin üzerinden de 30 yıl geçmiş:

Rob Reiner: “Benimle Kal”

Woody Allen: “Hannah ve Kız Kardeşleri”

Frank Oz: “Küçük Korku Dükkânı”

Oliver Stone: “Müfreze”

Jean Jacques Annaud: “Gülün Adı”

Nelson Shin: “Transformers”

Adrian Lyne: “9.5 Hafta”

David Cronenberg: “Sinek”

James Cameron: “Yaratık”

DİLİMDEN DÜŞMEYEN ŞARKI

ORAY Eğin geçen pazar günkü yazısında onun için “Yeni Michael Jackson” diyordu.

Etiyopya göçmeni Kanadalı Weekend müthiş yükseliyor.

Son iki haftadır durmadan onun “I feel It Coming” şarkısını dinliyorum.

Sadece ben değil bütün dünya dinliyor.

Gerçekten 1980’lerin fenomen albümü “Thriller”dan fırlamış gibi harika bir şarkı...

Bu karamsarlıkta öyle iyi geliyor ki...

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş